

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Zubco Doina XXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 22.05.2019 – 08.12.2020.

Instanța de apel: 20.01.2021 – 10.05.2022.

Instanța de recurs: 12.08.2022 – 14.12.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 08 decembrie 2020, Zubco Doina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită s-a dispus a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, cu obligarea lui Zubco Doina să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să urmeze programele de probațiune considerate necesare de către biroul de probațiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Zubco Doina, la data de 31.03.2019, aproximativ la ora 15:00, aflându-se la Gara auto din municipiul Orhei, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat a sustras în mod deschis de la Botnari Ilie un telefon mobil de model „Iphone 6” la preț de 12 000 lei, cauzându-i părții vătămate Botnari Ilie o daună materială considerabilă în sumă totală de 12 000 lei.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Zubco Doina a comis infracțiunea prevăzută de **art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal** – *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, prin care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie casată integral sentința și Zubco Doina să fie achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de ea.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat următoarele:

- concluziile instanței de fond expuse prin sentință nu corespund împrejurărilor cauzei;

- inculpata Zubco Doina vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o;

- cele declarate de inculpata Zubco Doina, sunt confirmate de partea vătămată;

- la solicitarea acuzatorului de stat de a concretiza momentul depozitării de telefon Boaghe Nicolae a concretizat din nou că telefonul a fost luat de către doamna Alexandra din mâinile tui Botnari;

- înfăptuirea justiției penale, cere ca instanța să nu se întemeieze, în hotărârile sale pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta (le) supuse judecării). Numai așa se formează convingerea izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că adevărul - infracțiunea dedusă spre soluționarea instanței - este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022 a fost respins ca nefondat, apelul avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, just a aplicat în speță normele de procedură penală și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu toate că inculpata Zubco Doina, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond și apel nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, instanța de apel a statuat că vina acesteia a fost confirmată prin probele anexate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată în instanța de fond și verificate în instanța de apel: declarațiile inculpatei, declarațiile părții vătămate Botnari Ilie, declarațiile martorilor Boaghe

Nicolae, Chiriac Alexandrina și Goreaciovski Ghenadie și probele materiale anexate la dosar.

Instanța de apel a constatat că prima instanță în mod întemeiat a încadrat acțiunile lui Zubco Doina în prevederile **art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

În descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii, instanța de apel a menționat:

„Fapta comisă de Zubco Doina a atentat la obiectul juridic special al jafului - relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Astfel, inculpata Zubco Doina săvârșind infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal, a atentat asupra posesiei părții vătămate Botnari Ilie, a telefonului mobil de model „Iphone 6” la preț de 12 000 lei, care a constituit și obiectul material al infracțiunii săvârșite, căci inculpata nu deținea nici un drept asupra bunului sustras.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal - bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. În acest sens, calitatea de obiect material al prezentei infracțiunii îl reprezintă telefonul mobil de model „Iphone 6”, sustras de inculpata Zubco Doina. Bunul sustras, telefonul mobil de model „Iphone 6” a fost evaluat de partea vătămată Botnari Ilie, la prețul de 12 000 lei.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul Penal, se constituie din:

- 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită;*
- 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv;*
- 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;*
- 4) modul deschis de săvârșire a sustragerii.*

Instanța de fond corect a reținut la caz că Zubco Doina, la data de 31.03.2019, aproximativ la ora 15:00, aflându-se la Gara auto din municipiul Orhei, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat a sustras în mod deschis de la Botnari Ilie un telefon mobil de model „Iphone 6” la preț de 12000 lei, cauzându-i părții vătămate Botnari Ilie o daună materială considerabilă în sumă totală de 12000 lei.

Respectiv, fapta comisă a constat în sustragerea deschisă la data și ora indicată în învinuire a telefonului mobil indicat supra din mâna cet. Botnari Ilie, de către Zubco Doina, care a cauzat daune în proporții considerabile primului. Referitor la calificativul atribuit infracțiunii de jaf: „proporții considerabile” rezultă din aprecierile părții vătămate asupra prejudiciului cauzat ei în raport cu veniturile sale

actuale. Or, partea vătămată avea vârsta de 18 ani, fiind elev și nu avea careva surse de venit propriu.

Deci, infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Așadar, acțiunile date se confirmă direct prin declarațiile inculpatei, date în cadrul confruntărilor desfășurate cu partea vătămată și martorul Boaghe Nicolae, care a recunoscut faptul că anume ea a luat în mod deschis de la Botnari Ilie telefonul mobil.

De asemenea, acest aspect se confirmă și prin declarațiile părții vătămate de la faza de urmărire penală, unde a indicat cert că telefonul său i-a fost luat în mod deschis de către Zubco Doina.

Totodată, aceste circumstanțe au fost confirmate direct și prin declarațiile martorului Chiriac Alexandrina, care a confirmat faptul că telefonul sustras de la Botnari Ilie i-a fost transmis ei de către Zubco Doina, fiind ulterior depistat la ea.

În context, se va aprecia critic poziția părții vătămate Botnari Ilie expusă în faza de judecată, unde ultimul a indicat că Zubco nu a sustras nici un telefon de la el, iar cererea a fost scrisă de către colaboratorii de poliție fără a înțelege cuvântul "sustragere", în timp ce le-a spus colaboratorilor de poliție că i-a fost luat telefonul.

Subsecvent, Colegiul penal atestă că, chiar la aceeași audiere partea vătămată mai întâi a declarat că declarațiile depuse anterior au fost adevărate, după care le-a negat cu vehemență, indicând direct că nu a avut în vedere că telefonul său a fost sustras, după care a invocat că la momentul când a venit poliția la gară și a văzut că nu i se întoarce telefonul a perceput faptul că i s-a sustras telefonul și nu i se întoarce înapoi.

Relevantă este și poziția inculpatei, care a recunoscut că a luat acel telefon de la partea vătămată, însă nu recunoaște scopul de cupiditate în raport cu obiectul material al infracțiunii.

Latura subiectivă a infracțiunii, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - de cupiditate. Prin urmare, Zubco Doina a acționat intenționat și a sustras în mod deschis de la partea vătămată telefonul mobil.

Rezultă că la momentul săvârșirii infracțiunii, Zubco Doina își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor săvârșite, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

Mai mult decât atât, instanța de apel va aprecia critic poziția inculpatei precum că nu a avut scopul de a sustrage telefonul, ci de a-l stopa pe Botnari Ilie de a pleca de la fața locului, după care să-l restituie. Astfel, rezultă că din felul în care s-au derulat evenimentele, nu a fost probat prin nici un mijloc de probă faptul că partea vătămată ar fi avut intenția de a părăsi locul accidentului rutier, pe când a fost probat cert că

inculpata a luat în mod deschis de la partea vătămată telefonul, după care l-a transmis martorului Chiriac Alexandrina, la care și a fost depistat.

În lumina celor expuse, Colegiul penal notează că sunt prezente toate semnele faptului că inculpata a avut scop de cupiditate în raport cu telefonul sustras de la partea vătămată și nu a manifestat nicidecum intenția de a restitui acel bun lui Botnari Ilie.

În acest sens, se va aprecia critic versiunea inculpatei Zubco Doina precum că, nu a restituit ulterior telefonul deoarece era la Chiriac Alexandrina, or în cazul în care ar fi avut intenția doar de a-l stopa pe Botnari Ilie de a nu părăsi fața locului, ar fi restituit telefonul dat la momentul în care la fața locului au sosit colaboratorii de poliție, acțiune ce nu a fost realizată nici la Inspectoratul de poliție, nefiind în acest sens viabilă nici versiunea părții apărării privind săvârșirea unei acțiuni de samavolnicie.

Totodată, Zubco Doina este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal, aceasta fiind persoana fizică responsabilă, având vârsta mai mare de 14 ani."

Instanța de apel a constatat că, careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate, cu achitarea inculpatei, nu se regăsesc, iar afirmațiile avocatului și ale inculpatei reprezintă opinia subiectivă a lor, fără o motivare plauzibilă. Or, prima instanță a luat în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii incriminate – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Privitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (gravă), de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, reținând că, Zubco Doina a comis cu intenție o infracțiune gravă, aceasta a recunoscut parțial fapta incriminată, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei Zubco

Doina, or aplicarea unei pedepse penale minime sub formă de închisoare pe o perioadă de 5 (cinci) ani, va duce la conștientizarea de către inculpată a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte inclusiv, ce ține de comportamentul său.

În corespundere cu termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatei, ținând cont de faptul că ea are la întreținere doi copii minori, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, iar partea vătămată nu are pretenții față de aceasta, instanța de apel a constatat că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acesteia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară, să îndreptătească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate.

La fel, ținând cont de gradul de pericol redus al faptei și de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatei și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ținând cont de starea familială, în circumstanțele descrise supra, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod întemeiat nu a considerat rațional ca inculpata să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatei, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că executarea pedepsei închisorii cu executare reală, stabilite lui Zubco Doina nu ar fi rațională, motiv pentru care instanța de fond justificat și conform prevederilor articolelor 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) și (2) Cod penal, a considerat necesar de a dispune, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune, cu obligarea acesteia să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programele probaționale stabilite de organul de probațiune, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Zubco Doina cu condiția că aceasta, în perioada de probațiune, nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, prin care invocând incidența *pct. 8*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, rejudecarea cauzei, casarea integrală a sentinței și a deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de transmitere a cauzei la rejudecare.

5.1 În motivarea recursului declarat, recurentul invocă argumente similare celor indicate anterior în apelul declarat, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și nu a pătruns în esență, nu a efectuat o investigație eficientă în

vederea clarificării tuturor circumstanțelor care au importanță pentru o justă soluționare a cauzei;

- vina inculpatei nu a fost dovedită, iar probele acumulate la urmărirea penală indică că inculpata nu putea săvârși fapta incriminată;

- concluziile instanțelor de fond nu corespund împrejurărilor cauzei.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situația în care, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal, studiind textul deciziei atacate constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei

pentru soluționarea cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a soluției de constatare a vinovăției inculpatei Zubco Doina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Temei pentru recurs invocat de către partea apărării, este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării, Colegiul consideră că, instanța de apel, respectând prevederile articolelor 414, 417 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide că acestea întemeiat au ajuns la concluzia existenței faptei și vinovăției inculpatei Zubco Doina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acesteia toate elementele constitutive ale jafului, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Totodată, nu este fondată critica avocatului Bulbuc Boris, în sensul pretinderii că, inculpata Zubco Doina nu este vinovată de comiterea infracțiunii imputate și că *instanța de apel a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și nu a pătruns în esență, iar probele acumulate la urmărirea penală indică că inculpata nu putea săvârși fapta incriminată*.

La acest aspect, Colegiul penal atestă că, instanța de apel întemeiat a constatat faptul sustragerii deschise de la Botnari Ilie a telefonului mobil de model „Iphone 6” de către Zubco Doina, fapt ce se confirmă prin probele administrate și apreciate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității ce coroborează între ele și anume prin însăși - declarațiile inculpatei date în cadrul confruntărilor desfășurate cu partea vătămată și martorul Boaghe Nicolae, care a recunoscut faptul că anume ea a luat în mod deschis de la Botnari Ilie telefonul mobil; declarațiile părții vătămate de la faza de urmărire penală, unde

a indicat cert că *telefonul său i-a fost luat în mod deschis de către Zubco Doina; declarațiile martorului Chiriac Alexandrina, care a confirmat faptul că telefonul sustras de la Botnari Ilie i-a fost transmis ei de către Zubco Doina, fiind ulterior depistat la ea.*

În speță, instanța de apel corect a constatat că a fost realizată latura subiectivă a infracțiunii, iar inculpata a avut scop de cupiditate în raport cu telefonul sustras de la partea vătămată și nu a manifestat nicidecum intenția de a restitui acel bun lui Botnari Ilie, motivând că, *în cazul în care ar fi avut intenția doar de a-l stopa pe Botnari Ilie de a nu părăsi fața locului, ar fi restituit telefonul dat la momentul în care la fața locului au sosit colaboratorii de poliție, acțiune ce nu a fost realizată nici la Inspectoratul de poliție, nefiind în acest sens viabilă nici versiunea părții apărării privind săvârșirea unei acțiuni de samavolnicie.*

Astfel, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei Zubco Doina în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acesteia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de către avocatul Bulbuc Boris, nu și-a găsit confirmarea.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a constatărilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct. 37 că, *art. 6 §1 CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct. 61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată. De vreme ce, Colegiul penal a constatat că în speța examinată nu s-au comis careva erori de drept, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, se impune soluția declarării inadmisibilității recursului declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Zubco Doina XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **03 februarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie